

ת"פ 685/12/16 - מדינת ישראל נגד אליעזר אלפנדרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 685-12-16 ישראל נ' אלפנדרי
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעזר אלפנדרי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנה גולדנהירש

ב"כ הנאשם עו"ד אורן ביטון ומתמחה איתי דותן

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה כי החלטתי להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ולזכותו מהעבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין ולפי סעיף 413 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום והמענה

1. כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין ועבירה של חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין. על פי כתב האישום, ביום 7.9.15 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, ברחוב אבן גבירול בתל אביב עקף הנאשם, נהג אוטובוס, אשר נהג באוטובוס אקורדיון ארוך את רכבו של המתלונן, א פ (להלן: "המתלונן"), מסוג קיה מ.ר. .. (להלן: "הרכב"), בעת שהמתלונן נהג בו. בתגובה לכך צפר המתלונן ארוכות. כתב האישום מפרט למעשה שלושה אירועים, כפי שיפורט להלן.

2. **האירוע הראשון** התרחש בצומת הרחובות אבן גבירול וארלוזורוב, שם עצר הנאשם את האוטובוס כשמופע הרמזור בכיוון נסיעתו אדום, ירד ממנו, והגיע אל רכבו של המתלונן. על פי המפורט בכתב האישום הכה

הנאשם את המתלון במכת אגרוף בכתפו באמצעות ידו ואיים על המתלון ועל הנוסעת א נ (להלן: "הנוסעת") אשר ישה לצד המתלון, בפגיעה שלא כדין בגופם בכך שאמר: "אני ארצח אותם" כדי להפחידם או להקניטם. בתגובה לדבריו, שפך המתלון משקה קר מתוך כוס שהייתה ברכב והמשיך בנסיעה מהמקום. גם הנאשם שב לאוטובוס ונסע מהמקום. (להלן: "האירוע הראשון").

3. על פי כתב האישום, **האירוע השני** התרחש מיד ובסמוך לאירוע הראשון, בצומת הרחובות ז'בוטינסקי וארלוזורוב. הנאשם עצר את נסיעתו והעמיד את האוטובוס באופן שחסם את התנועה ואת רכבו של המתלון אשר נסע מאחוריו, ירד מהאוטובוס והחל לצעוק, לגדף ולצלם את המתלון והנוסעת. בנוסף, תקף את המתלון בלא הסכמתו ושלא כדין בכך שדחף את הטלפון הנייד שלו לתוך פניו של המתלון, אשר כתוצאה מכך קיבל מכה באפו. המתלון התגונן באמצעות ידו והטלפון הנייד של הנאשם נפל ארצה. או אז הכה הנאשם את המתלון מספר מכות אגרוף בפניו, בלא הסכמתו ושלא כדין עד שנפל. כתוצאה מכך נפצע המתלון בפניו ונגרמו לו שבר בשן 21 וחתך בשפתו התחתונה משמאל והוא נזקק לטיפול רפואי אשר כלל, בין היתר תפר ניילון 4/0 בשפתו התחתונה, שחזור אסתטי לשן ונטילת משככי כאבים. (להלן: "האירוע השני").

4. עוד מתואר בכתב האישום כי לאחר שהנאשם והמתלון החליפו פרטים, הנאשם החל בנסיעה קדימה בצמוד לרכבו של המתלון, פגע במזיד ושלא כדין במראה השמאלית של הרכב ושבר את הפלסטיק העוטף אותה. (להלן: "האירוע השלישי").

5. בגין המעשים המתוארים הואשם הנאשם באיומים, בפגיעה ובחבלה במזיד לרכב.

6. במענהו לכתב האישום הודה הנאשם בנוכחותו בזמן ובמקום, אך לטענתו נהג באוטובוס רגיל ולא באוטובוס אקורדיון ארוך. באשר לטענה לפיה עקף את המתלון השיב כי המתלון סיכן חיי אדם בכך שסטה לנתיב התחבורה של האוטובוס והנאשם סטה מהנתיב על מנת שלא להתנגש ברכבו של המתלון. לטענתו צילם את המתלון כדי להגיש תלונה נגדו והוא גם זה אשר הזעיק משטרה למקום. עוד טען כי המתלון הוא זה שתקף אותו לכל אורך האירועים ואף גרם לו לחבלות, והנאשם רק התגונן בתגובה.

7. כאמור, כתב האישום מתאר שלושה אירועים עוקבים, באירוע הראשון נכחו הנאשם, המתלון והנוסעת אשר לא מתגוררת בארץ ואשר לא העידה במהלך שמיעת הראיות. באירוע השני נכחו הנאשם, המתלון ועובר אורח - עוז גינטי. בנוגע לאירוע השלישי, בתום הסיכומים ביקש ב"כ המאשימה שלא להרשיע את הנאשם בעבירה של חבלה במזיד לרכב המיוחסת לו בעקבות המתואר באירוע זה והנאשם מזוכה מעבירה זו.

עיקר הראיות

8. במסגרת פרשת התביעה העידו המתלון, עוז גינטי (להלן: "עוז"), עובר אורח שהיה עד לאירוע השני, ורס"ר סאמרה מולה (להלן: "השוטר מולה"). השוטר מולה גבה מהמתלון את הודעתו הראשונה (ת/5) וכן גבה את

הודעתה של הנוסעת אשר לא הוגשה. כמו כן הוגשו תעודות רפואיות של המתלון (ת/1, ת/2), לוח צילומים של חבלות המתלון (ת/3, ת/3א), שרטוט מקום האירוע שנערך ע"י המתלון במסגרת חקירתו (ת/4), חקירתו של המתלון תחת אזהרה (ת/6), דו"ח העימות בין הנאשם למתלון (ת/7), מזכרים שכתבה רס"ר אנסטסיה מרמן (ת/8), הודעתו של עוז (ת/9), הודעתו הראשונה של הנאשם במשטרה (ת/10), חקירתו של הנאשם במשטרה תחת אזהרה (ת/11) ושרטוטים שנערכו ע"י הנאשם של מקום האירוע הראשון (ת/11א, ת/12).

9. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם וכן הוגשו הראיות הבאות: תמונות של המתלון והרכב (נ/1, נ/2), תמונות של חבלות הנאשם (נ/3), תעודות רפואיות של הנאשם (נ/4, נ/5).

10. בסיכומיו הפנה ובצדק ב"כ המאשימה לכך שבמקרה זה גרסאות הנאשם והמתלון שונות בתכלית ואין ניתנות לגישור לגבי כל אחד מהאירועים אשר אירעו. על מנת לקבוע איזה משקל לייחס לעדותו של מי מהצדדים, ראשית ינותחו הגרסאות אשר מסרו הנאשם והמתלון ביחס לכל אירוע בנפרד, לאחר מכן, אלו אף יבחנו אל מול הראיות הנוספות אשר הוצגו, יקבעו ממצאי מהימנות, ותינתן הכרעתי.

האירוע הראשון

גרסת המתלון

11. בת/5, עדותו הראשונה של המתלון במשטרה, פירט המתלון כי במועד והשעה הרלבנטיים נסע עם הנוסעת ברחוב אבן גבירול בתל אביב כשממשאלו עמד אוטובוס בו נהג הנאשם וכך לדבריו **"כאשר הרמזור התחלף לירוק אותו נהג אוטובוס חתך לנו את נתיב הנסיעה וכאשר ראיתי זאת אני התחלתי לצפור והצלחתי להיכנס לנתיב שלי ולהתחמק ממנו מפגיעה ברכב שלי ובנו, וכאשר הגענו לרמזור הבא אבן גבירול פינת ארלוזורוב, וללא התראה מוקדמת משום מקום אני ראיתי את הנהג בפתח החלון של האוטו מהצד של הנוסע מקדימה ששם ישבה החברה שלי (הנוסעת ד.א.) ואז אוטו (הטעות במקור ד.א.) נהג אוטובוס נכנס עם פלג גופו העליון לתוך האוטו שלי ונתן לי אגרופים ליד ימין שלי ואז אמר לנו 'אני ירצח אותם' "** (עמ' 1, ש' 6-11). עוד סיפר כי על מנת **"להתחמק ממנו"** על מנת שיצא מהרכב ומתוך הגנה עצמית, שפך עליו את כוס הקפה הקר, הנאשם הוציא את פלג גופו העליון וחזר לאוטובוס.

12. בת/6, עת נחקר במשטרה תחת אזהרה, חזר המתלון על הדברים. המתלון פירט כי הנאשם הגיע לחלון שליד הנהג והכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב, הניף את ידיו ונתן לו מכה ביד תוך שהוא מאיים שירצח אותו פעמיים בוודאות. בתגובה לקח המתלון את כוס הקפה הקר שהייתה ברכבו ושפך על הנאשם כדי שיצא. לשאלת החוקרת כיצד הנאשם נרטב בגבו השיב **"אני לא כיוונתי לאזור מסוים אני פשוט הנפתי את הכוס ושפכתי כנראה שזה עף לו על הגב... הייתי ממש לחוץ בן אדם ככה יורד באמצע הכביש מהאוטובוס נכנס לי לרכב ומאיים שירצח אותי רק ניסיתי שיצא לי מהרכב..."** (עמ' 2, ש' 13-16).

13. בעת עדותו הראשית בבית המשפט פירט המתלון שוב וחזר על גרסתו לפיה כשנסע ברחוב אבן גבירול נעמד משמאלו אוטובוס ארוך וכשהרמזור התחלף **"חתך"** האוטובוס לנתיב נסיעתו. לדבריו: **"המשכתי בנסיעה שלי"**

התקדמתי לעבר הרמזור הבא, כאשר אני עוקף אותו, כלומר לא באו מכוניות בנתיב השני אז הצלחתי לעקוף אותו ואז היה בינינו דין ודברים כמו בין שני נהגים. כמו ויכוח כזה, דרך החלון, בצורה נורמטיבית לגמרי. כמו שני אנשים שקצת לחוצים ועצבניים. ומבחינתי בזה זה נגמר". (עמ' 5, ש' 12-16 לפרוטוקול). "פתאום משום מקום פשוט הגיח נהג האוטובוס. ירד מהאוטובוס שלו כמובן, ניגש לעבר החלון של החברה שלי, חלון הנוסע מצד ימין, לפני שהספקתי להבין מה קורה הוא רכן פנימה, ממש בצורה כזו, הכניס את חצי פלג גופו העליון לתוך הרכב, תוך כדי שהוא מקלל צועק מגדף ומאיים, דבר שאני לא אשכח עד היום ושהוא אמר: "אני ארצח אתכם, אני אהרוג אתכם". הכול קרה בקטע של שניות. להגיב בטוח שלא יכולתי, קיבלתי אגרופים לידיים, אני בטוח שגם החברה שלי נפגעה ממנו. הוא הכניס את החצי גוף שלו לתוך האוטו. אני התעמתתי איתו, והגנתי עליה אז קיבלתי אגרופים לידיים. בעניין של אינסטינקט וחישוב של כל מה שקורה בתוך שניות, היה לי את האייס קפה, לא הייתי זורק עליו משהו חם, משהו שהוא לא יפגע מזה אבל זה יהיה סוג של היסח דעת, פעולת הסחה שאני אוכל להמשיך בנסיעה. אני הרמתי את הכוס אייס קפה ושפכתי עליו."

14. בעת חקירתו הנגדית עמד על גרסתו לפיה "הוא ממש נכנס עם פלג הגוף העליון. ואיים לרצוח אותי." (עמ' 12, ש' 9 לפרוטוקול) ואף טען תחילה "הוא אמר גם וגם. גם אני ארצח וגם אני אהרוג." (עמ' 12, ש' 16 לפרוטוקול). לאחר מכן ובעקבות שאלות הסנגור מסר "אני זוכר שהוא אמר אני ארצח אותך בוודאות. והוא גם קילל וצעק. לגבי 'אני אהרוג אתכם' - אפשר להוריד את זה. הוא אמר 'אני ארצח אתכם' פעמיים בוודאות." (עמ' 12, ש' 20-21 לפרוטוקול) המתלונן הסביר שניתן לוותר על המילים 'אני אהרוג אותך' שכן יתכן שהוסיף אותן בעדותו בבית המשפט בלהט הרגע. באשר לכתמי הקפה בגב חולצתו של הנאשם השיב כי אינו זוכר היכן שפך את הקפה הקר אבל יודע שזה גרם לנאשם לצאת מהרכב וזו הייתה מטרתו. בהמשך השיב "אני שפכתי את הקפה כשהוא היה בתוך. יכול להיות שכשהוא יצא זה טיפטף לו לגב." (עמ' 15, ש' 23-24 לפרוטוקול). והוסיף "אני אומר שאני זוכר שהוא היה בתוך הרכב בוודאות כי אם לא - לא הייתי יוצר את פעולת ההסחה הזו" (עמ' 15, ש' 29-30 לפרוטוקול). המתלונן אישר כי "האירוע היה מאוד אמוציונאלי" (עמ' 11, ש' 3 לפרוטוקול) ואף אישר לשאלת ב"כ הנאשם כי עמד בנתיב הימני כשהאוטובוס משמאלו ורצה להשתלב לנתיב האמצעי. המתלונן לא זכר איזה קללות שהחליף עם הנאשם. באשר לשאלה מדוע לא תיאר את חילופי הקללות בהודעתו השיב שאמר את הדברים אך כנראה שאלה לא נרשמו. עוד השיב שאינו זוכר שהנאשם הגיע לצלמו אלא רק שהגיע והכניס גופו דרך החלון.

גרסת הנאשם

15. בת/10 הודעתו הראשונה של הנאשם מיום האירוע, סיפר הנאשם שהמתלונן "חתך אותו" עם רכבו ובהמשך "התחיל לשחק על הכביש עבר מנתיב לנתיב ונעמד בין שני נתיבים" (עמ' 1, ש' 6). לדבריו, ירד מהאוטובוס כדי לצלם את המתלונן והמתלונן שאחז כוס קפה קר בידו שפך אותה עליו.

16. בת/11 חקירת הנאשם במשטרה תחת אזהרה, השיב הנאשם שהמתלונן הוא זה אשר תקף אותו כשירד מהאוטובוס לצלם אותו, לאחר שהמתלונן "חתך אותו" בעת הנסיעה כך שהנוסעים באוטובוס כמעט נפללו. הנאשם הכחיש כי הכניס את גופו לרכבו של המתלונן וטען שהמתלונן שפך עליו קפה קר כאשר עמד מחוץ לרכבו כיוון שהנאשם רצה לצלמו. לדבריו "עמדתי מחוץ לחלון שלו והוא שפך עלי מהחלון" (עמ' 2 ש' 31). כן הכחיש הנאשם כי הכה

את המתלון באגרופים ואיים עליו שירצח אותם. הנאשם טען שאינו יודע מה עדים לאירוע ראו ואף כי אינו עצבני על הכביש.

17. בעת עדותו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם כי לאחר שהמתלון "חתך אותו" בכביש וגרם לו לבלום בלימת חירום: **"אני ירדתי והלכתי לצד של הנהג. הצד של הנהג לא היה צמוד למדרכה. רציתי לצלם אותו וראיתי אותו עושה תנועה כזאת (מדגים תנועה של הנפת היד), הסתובבתי לגמרי עם הגב, ואז כל האייס קפה נשפך לי על כל העורף והחולצה הלבנה. באותו רגע הרמזור התחלף והוא נסע"** (עמ' 42, ש' 4-6 לפרוטוקול). בחקירה נגדית השיב שבשונה מאירועים רבים שמתרחשים על הכביש המתלון חתך אותו בפראות, הוא היה צריך לבלום מהר ולכן היה חשוב לו לצלם את המתלון. הנאשם השיב שלא יכול היה לצלם את המתלון מתוך האוטובוס, כי תכנן לצלם את מספר רכבו של המתלון לאחר שיצלם את המתלון עצמו ולא צילם את מספר הרכב של המתלון מהאוטובוס מכיוון שלא חשב על כך (עמ' 47 ש' 4 לפרוטוקול). הנאשם שרטט את מיקומו לעומת מיקום רכבו של המתלון לגרסתו עמד כמטר מרכב המתלון, מאחור (עמ' 48 ש' 4 ות' 12). כשהטיח בו התובע כי המתלון כלל לא יכול היה לראותו במצב זה השיב **"יכול להיות שהוא ראה אותי דרך המראה מתקרב אליו"** (עמ' 48 ש' 10 לפרוטוקול). לדבריו, אז הניף המתלון את ידו והנאשם הסתובב, מאחור ולא היה מולו, הספיק להסתובב (עמ' 48 ש' 16 לפרוטוקול) והוסיף כי לא ראה את הנהג ולא הספיק לצלמו. הנאשם לא הצליח להבהיר מדוע לא צילם את רכבו של המתלון באותו מועד אם זו הייתה הסיבה בגינה ירד מרכבו כטענתו (עמ' 49 ש' 31 לפרוטוקול). בעקבות הדברים הרגיש לדבריו גרוע אך לא כעס אך זו הייתה הסיבה בגינה עצר שוב, באירוע השני, וצילם את המתלון.

18. מת' 7 דו"ח עימות בין הנאשם למתלון עולה כי המתלון הטיח בנאשם כי נכנס עם פלג גופו העליון לרכבו ואיים שירצח אותו ואת הנוסעת ושהמתלון בתגובה שפך עליו קפה קר כדי שיצא. באותו מועד השיב המתלון כי אינו זוכר אם הנאשם כבר עמד מחוץ לרכב כששפך את הקפה הקר, וכשנשאל איזו סיבה הייתה לו לשפוך את הקפה ככל שהנאשם היה מחוץ לרכב השיב **"זה גם משהו נכון, אז בוא נגיד שהוא היה בתוך הרכב, כי זה לא היה מעשה קונדס או משהו זה היה רק מלחץ כי הוא יצא מהאוטובוס שלו ותקף אותנו"** (עמ' 2, ש' 22-23).

האירוע השני

גרסת המתלון

19. בת' 5 סיפר המתלון כי הנאשם **"חסם אותנו ואת כל התנועה...ירד שוב פעם מהאוטובוס בהפגנתיות ובצעקות והחל לצלם אותנו עם הנייד שלו וגם לקלל אותנו תוך כדי שהוא מתקרב אלינו לאוטו ואז אני יצאתי גם מהרכב שלי... ואז הוא דחף את הנייד שלו לפני שלי בזמן שאני הייתי מחוץ לרכב והינו פנים מול פנים קבלתי מכה בעף (הטעות במקור ד.א) שלי כתוצאה מהדחיפה של הנייד שלו לפני שלי ואז הוא החל לדחוף אותי ונתן לי 3 אגרופים לתוך הפנים עד זוב דם ואז אני נפלתי על הרצפה כתוצאה מהאגרופים שלו..."** (עמ' 1, ש' 16-18, עמ' 2, ש' 19-24). המתלון סיפר שהנוסעת ביחד עם עוברי אורח הגנו עליו ומנעו מהנאשם לפגוע בו שוב. בהמשך, הנאשם סירב למסור את פרטיו ורק לאחר שעוז גינתי עד התביעה ניגש אליו, הסכים הנאשם למסור פרטים והם החליפו פרטים ביניהם. המתלון פירט את חבלותיו. עוד הוסיף כי בעת שביקש הנאשם לנסוע מהמקום כמעט פגע בו ואף פגע קלות במראה השמאלית של רכבו וכתוצאה מכך נפל מכסה המראה (עמ' 2 ש' 37).

20. בת/6 השיב המתלונן לשאלת החוקרת כי יצא מהרכב מאחר שנבהל ונלחץ מכך שהנאשם חסם את רכבו כשכמה דקות קודם לכן איים הנאשם שירצח אותו. עוד השיב שאינו זוכר האם הנאשם פגע בו עם הטלפון הנייד אך הנאשם הצמיד את הטלפון הנייד שלו לפניו ובתגובה הדף המתלונן את ידו של הנאשם והטלפון נפל. כשהתבקש הסברו לשריטות אשר נגרמו לנאשם השיב שאינו יודע כיצד קרה הדבר וכי הכל קרה מהר. לדבריו **"יש הבדל תהומי בין בוקסים בפנים במטרה לפצוע לבין שריטות שטחיות"**. (עמ' 2, ש' 34).

21. בעת עדותו בבית המשפט מסר המתלונן: **"נהג האוטובוס בא במכוון, עמד עם הפרונט של האוטובוס טיפה מעבר לקו של הניידת פיקוח. חסם אותי. לא הייתה לי שום דרך לזוז לא אחורה לא קדימה. לא הייתה לי שום דרך לברוח מזה"**. (עמ' 6, ש' 3-6 לפרוטוקול). **"הוא פתאום ירד שוב מהאוטובוס בהפגנתיות. תוך כדי שהוא מצלם או לא יודע מה - מחזיק את הטלפון לפניו. ומתקדם לעברי. ואז הייתה אינטרקציה שהוא ממש בא לעברי. היינו ממש קרובים הוא דחף את הטלפון לעבר הפנים שלי, לא יודע לאיזו מטרה, דחפתי לו את היד, הטלפון נפל לו מהיד. הוא ממש כיוון לי את הטלפון לפניו. אחרי כמה שניות הוא פשוט התחיל לשלוח אגרופים. אני זוכר שנפלתי על הרצפה והרגשתי בשפה שנחתכתי וירד לי המון דם"**. (עמ' 6, ש' 9-14 לפרוטוקול). לדברי המתלונן **"הרגשתי שנפתחה לי השפה בצד שמאל. הרגשתי סחרחורות בעיה בעין שמאל. הייתי צריך כמה דקות להירגע מזה. חוץ מזה נשברה לי שן קדמית (שן מספר 21) כתוצאה מכך הייתי צריך לעבור טיפול שעלה המון כסף ולקח הרבה זמן עד שיכולתי לעבור אותו. והצלקת הנפשית"**. (עמ' 6, ש' 31-32, עמ' 7 ש' 1-2 לפרוטוקול). עוד סיפר שהנאשם סירב למסור את פרטיו עד שעזז שכנע אותו לעשות כן והם החליפו פרטים. בהמשך טען כי כשנסע הנאשם מהמקום פגע במראת רכבו (עמ' 7 ש' 32 לפרוטוקול) וכי כמעט פגע ברגליו עם גלגלי האוטובוס (עמ' 7 ש' 28 לפרוטוקול).

22. המתלונן אישר שהוא מצולם בתמונה (נ/1) ושלל את האפשרות שהתמונה צולמה אחרי האירוע השני כי אינו פצוע בתמונה. בהמשך אף השיב: **"רואים בתמונה את צד ימין של הפנים, הפנים פונות לכיוון שמאל. יכול להיות שזה לפני ויכול להיות שזה אחרי. אינני יודע. הפציעה הייתה בצד שמאל"**. (עמ' 22, ש' 23-24 לפרוטוקול). עוד הבהיר **"לפי הסדר הכרונולוגי של האירועים רואים במפורש שאני עומד בצד ימין ומנסה לתת לאירוע לעבור. במפורש חסימה של נהג האוטובוס, גם מהתמונות, ואני מזכיר שוב האירוע השני לא היה קורה בו כלום כלום אם הוא היה ממשיך לנסוע"**. (עמ' 23, ש' 15-17 לפרוטוקול). לדבריו, הנאשם ירד מהאוטובוס והתקרב לכיוונו ואז הוא יצא מהרכב לכיוון הנאשם. **"הוא לא עמד וצילם זה בטוח. הוא כל הזמן המשיך להתקרב. ואז לפני שהדפתי לו את הפלאפון, קיבלתי את הפלאפון בפנים"**. (עמ' 23, ש' 31, עמ' 24, ש' 1 לפרוטוקול). המתלונן השיב שיתכן שפצע את הנאשם במהלך העימות שהתנהל ביניהם.

גרסת הנאשם

23. בת/10 הודעתו הראשונה של הנאשם מיום האירוע, סיפר הנאשם כי לאחר שהמשיך בנסיעה זיהה בסמוך לאחת תחנות האוטובוס את רכבו של המתלונן ונצמד לשמאלו כדי למנוע ממנו לנסוע, הנאשם ירד מהאוטובוס וצילם את הנהג והרכב. לדבריו המתלונן יצא מרכבו ותקף אותו, הפיל לו את הטלפון הנייד מהיד ומסך הטלפון נשבר. (החוקרת ציינה כי אכן מסך הטלפון של הנאשם שבור). הנאשם סיפר שהמתלונן המשיך ודחף אותו וכן סיפר שהיה למתלונן צמיד עבה ביד שממנו הוא נשרט. עוד סיפר שלא חש בטוב לאחר מכן והלך לבית חולים וולפסון להיבדק. כן

סיפר שהוא והמתלונן החליפו פרטים.

24. בת/11, חקירתו באזהרה, השיב הנאשם שעצר שוב שכן לא הספיק לצלם את המתלונן בעת האירוע הראשון ואז שבר המתלונן את הטלפון הנייד שלו. לשאלה מדוע לא התקשר למשטרה השיב **"באותו רגע? אם הייתי חושב נכון הייתי עושה פעולות אחרות נכון"** (עמ' 3, ש' 67). והבהיר **"הייתי רושם את המספר שלו ומתקשר למשטרה וזהו"** (עמ' 3, ש' 69). הנאשם השיב כי הדף את המתלונן מעליו, דחף אותו עם שתי ידיו כדי להרחיק אותו ממנו. לדבריו המתלונן תקף אותו באמצעות ידיו אך לא ידע להסביר כיצד. הנאשם הכחיש שתקף את המתלונן וגרם לו חבלות בעין וחתך בשפה. החוקרת הטיחה בפני הנאשם שאנשים ראו אותו מכה את המתלונן באגרופים והנאשם השיב **"אני לא הכיתי אותו"** (עמ' 5, ש' 130). עוד השיב שהוא לא פגע במראת הרכב של הנאשם.

25. בעת עדותו הראשית פירט הנאשם **"...וראיתי אותו עומד מתווכח עם הפקחית. עמדתי כדי לחסום אותו. רחוק ממנו. אבל שהוא לא יוכל לצאת מהאוטו. פתחתי את הדלתות ירדתי מהאוטובוס ובאתי לצלם אותו ישר. הוא פתח את הדלת, יצא בכוח, הספקתי עוד לצלם אותו כמה תמונות, ואז הוא תקף אותי בכל הכוח. והדפתי אותו מעליי. כי אני עברתי בשנת 2010 שלושה ניתוחים בשתי הכתפיים. אני נראה בחור גדול מאוד. אבל עברתי שני ניתוחים בשתי הכתפיים. מישהו לקח אותי לאוטובוס. אחר כך התברר לי שזה עוז, אמרתי לו אני מוכן לתת לו את הפרטים שלי בתנאי שייתן לי את שלו. הוא אמר אני לא אתן לך, אמרתי גם אני לא אתן לך אם אתה לא נותן לי. אמרתי לו: יש מספר אוטובוס, תפנה לחברת דן הם יודעים מי הנהג ואת כל הפרטים. אז עוז אמר לי: תן לו את הפרטים. נתתי לו את רישיון הנהיגה שלי. הוא נתן לי את שלו. שלו."** (עמ' 42, ש' 20-11 לפרוטוקול). הנאשם השיב שכתוצאה מהתקיפה של המתלונן נגרמו לו חתך בצוואר ובאף ושריטות בידים.

26. בעת חקירתו הנגדית השיב שחסם את רכב המתלונן כדי לצלמו. לדבריו: **"הוא הפיל לי את הטלפון מהיד. זה לקח מספר שניות. הוא שרט אותי בצוואר (בצד שמאל אחורי) ונתן לי מכה באף. היה לו על היד צמיד ממתכת"**. (עמ' 52, ש' 15-16). עוד השיב שבתגובה הדף את המתלונן באזור החזה ולאחר מכן הרים את הטלפון הנייד ומישהו לקח אותו לאוטובוס. הנאשם אישר שהמתלונן נפל כתוצאה מהדחיפה אך הוא לא ראה אם הוא דימם ושלל כי תקף את המתלונן בפניו. לדברי הנאשם לא נתן למתלונן פרטים כי המתלונן לא נתן את שלו. לדבריו התלונן על המתלונן במשטרה כי כך נאמר לו לעשות בבית החולים (עמ' 56, ש' 4 לפרוטוקול). כשנשאל מדוע בחקירתו במשטרה או בעימות לא הסביר כיצד המתלונן תקף אותו ובעדותו בבית המשפט הוא ידע להסביר (ר' ת/7 דוח העימות **"אולי עם הידיים לא יודע"** (ש' 43)), השיב הנאשם שלא ידע כיצד להסביר. בחקירה חוזרת טען הנאשם כי נראה שהייתה הכרות מוקדמת בין עוז למתלונן מאחר והם דיברו ביניהם.

27. בת/7, דו"ח העימות השיב הנאשם שכשראה את המתלונן וירד שוב מהאוטובוס כדי לצלמו העיף לו המתלונן את הטלפון הנייד. הנאשם טען כי הרים את הטלפון ונכנס לאוטובוס, המתלונן ביקש ממנו פרטים והם החליפו פרטים ולאחר מכן הנאשם המשיך בנסיעה. הנאשם לא תיאר כל פרט הנוגע להדיפה או תקיפה של המתלונן, כשנשאל **"וזהו זה כל מה שהיה שם?"** ענה **"כן"** (ש' 29-30). רק לאחר שהמתלונן הטיח בנאשם כי תקף אותו באכזריות ומסר את פרטיו רק אחרי שעוז שכנע אותו לעשות כן ולאחר שהמתלונן שכב לפני האוטובוס כדי למנוע ממנו לנסוע טען

הנאשם כי הדף את המתלון מאחר והמתלון "בא לתקוף אותי והפיל לי את הטלפון" אך לא ידע להסביר כיצד תקף אותו המתלון. לדבריו "אולי עם הידיים לא יודע" (ש' 46-38). לשאלת החוקרת. הנאשם אף השיב שאינו יודע איך נפתחה למתלון השפה.

דין והכרעה

28. גרסאותיו של הנאשם אודות האירועים המפורטים בכתב האישום מעלות קושי ואינן מעוררות אמון. גרסתו באשר לאירוע הראשון לפיה שפך עליו המתלון את כוס הקפה הקר כאשר עמד מחוץ לרכבו של המתלון, במרחק מטר מחלונן של המתלון ומאחוריו, איננה מהימנה, ואף איננה מתיישבת עם מיקום כתמי הקפה הנחזים בתמונות אשר הגישה ההגנה (דיסק נ/1-3). בנוסף, גרסתו באשר לאירוע השני היא גרסה מיתממת שלא מצאתי ליתן בה אמון ואשר עומדת בסתירה מוחלטת לעדותו של עד ההגנה, עוז גינתי, שהוא עד ראיה אובייקטיבי כפי שיפורט להלן. כידוע, שקרי נאשם בעניינים מהותיים משמשים חיזוק ולעיתים אף סיוע לראיות המאשימה (ר' ע"פ 8948/12 ג'האב נמר נ' מדינת ישראל (1.2.2016), ע"פ 5152/91 חליוה נ' מדינת ישראל (17.10.1995)).

29. לצד זאת, קיים קושי גם עם חלקים מגרסת המתלון. הרושם שהתקבל מעדותו הוא שהמתלון לא היסס להעצים את האירוע הראשון ואת מעשיו של הנאשם. כך, לגבי האירוע הראשון טען בעת עדותו כי הנאשם אמר לו "אני אהרוג אותך". למרות האמור, במהלך חקירתו הנגדית חזר בו מהדברים והבהיר כי הוסיף אמרה זו בלהט העדות. בנוסף טען כי הנאשם גרם לנזק למראת רכבו עת נסע מהמקום לאחר האירוע השני, אולם על פי התמונות שהוגשו (נ/1-3) עולה כי עוד טרם נסיעתו של הנאשם מהמקום, הייתה המראה חסרה את כיסוי הפלסטיק שעל פי טענת המתלון ניזוק על ידי האוטובוס. למתלון לא היה הסבר מניח את הדעת בהקשר זה. לצד זאת, וכפי שיפורט להלן עולה כי גרסתו של המתלון ביחס לאירוע השני, אומתה באמצעות עדותו של העד האובייקטיבי עוז גינתי, ואף התעודות הרפואיות והתמונות גם הן תומכות בגרסתו. בראי המפורט תינתן הכרעה.

האירוע הראשון

30. בקשר לאירוע זה ניצבות גרסתו של הנאשם אל מול גרסת המתלון בלבד, ולצד תמונות חולצת הנאשם שהוכתמה בכתמי קפה בעיקר בחלקה האחורי (נ/3). הנוסעת אשר נכחה באירוע עזבה את הארץ, לא זומנה להעיד ואף לא נגבתה ממנה עדות מוקדמת. כאשר ניצב בית המשפט בפני הכרעה על פי עדות יחידה שומה עליו להזהיר עצמו בטרם הרשעה על פיה ומכאן שיש לבחון בהירות את גרסת המתלון וכן יש לבחון האם יש בראיות הנוספות אשר הובאו כדי לחזק גרסתו ואמינותו או שמא לערערה.

31. כפי שציינתי לעיל, לאחר ששמעתי את הנאשם והתרשמתי ממנו באופן בלתי אמצעי, אינני מוצאת לתת אמון בגרסתו לפיה עמד מרחק של מטר ומאחורי חלונן של המתלון כאשר שפך עליו המתלון את כוס הקפה הקר תוך שהניף ידו לאחור. עוד אינני מוצאת ליתן אמון בגרסתו לפיה ירד מהאוטובוס המלא בנוסעים רק על מנת לצלם את המתלון. ויש לשאול - מה תועיל תמונת המתלון ללא פרטיו? מדוע לא צילם את מספר הרכב וסוגו מהאוטובוס? הסבריו של הנאשם בהקשר זה לא היו מניחים את הדעת. יחד עם זאת, גרסתו של הנאשם אודות האירועים, שאיננה מתקבלת, איננה מביאה למסקנה אוטומטית לפיה ניתן לבסס הרשעה בעבירה כנגדו על בסיס עדותו היחידה של המתלון. כאמור לעיל, יש לזכור את העובדה שהמתלון אישר בעצמו בעת עדותו כי ייחס לנאשם מילות איום "אני אהרוג אתכם" - שלא נאמרו, וכן את עדותו בדבר שבירת מכסה המראה שהתבררה ככזו שאיננה נכונה.

32. בחנתי את עדות המתלונן בכללותה, במסגרת זו נתתי דעתי גם לכך שהמתלונן חזר על גרסתו לפיה איום על ידי הנאשם במילים "אני ארצח אתכם" לאורך הודעותיו ואף בעת עדותו בבית המשפט ולא חזר בו ממנה גם כאשר בגילוי לב אישר שהוסיף את המילים אני אהרוג אתכם בלהט העדות ועניין זה לא נעלם מעיני. בנוסף, מצאתי לתת אמון בגרסתו לפיה הנאשם הוא זה אשר יזם את האירוע, ירד מהאוטובוס בזמן שהסיע נוסעים (עובדה מוסכמת על ההגנה), והכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב דרך חלון הנוסעת. כאן המקום לציין כי בניגוד לעמדת ההגנה, לטעמי, כתמי הקפה על חולצת הנאשם יכולים להתיישב עם גרסת המתלונן לפיה רכב הנאשם לתוך רכבו של המתלונן. בהחלט יתכן כי בשל כך שרכב לתוך רכב המתלונן נשפך הקפה מעל הנאשם ולכיוון החלק האחורי של חולצתו, וקיימים נתני קפה על החלק הקדמי (נ/1-3). הסנגור הקדיש חלק מחקירתו לביסוס הטענה לפיה המתלונן הוא זה אשר 'חתך' לנתיבו של הנאשם בעת הנסיעה. בהקשר זה יש לציין- גם אם כך הדבר, וגם אם התרגז הנאשם על אופן נהיגתו של המתלונן ואפילו סבר כי נהיגתו העמידה את נוסעי האוטובוס בסכנה בשל הצורך בבלימת פתע של האוטובוס, אין בכך כדי להצדיק התנהלות בריונית כלפי המתלונן תוך הכנסת פלג גופו העליון לרכב המתלונן. עוד אבהיר כי התרשמתי שהמתלונן חש מבוהל מהתנהלות הנאשם, בעת עדותו ובהודעותיו חזר וציין באופן מעורר אמון ואותנטי את תחושת הבהלה שחש. גם אם יתכן שלא כל אדם היה חש מאוים בנסיבות, השתכנעתי כי כך חש המתלונן ותחושה זו אף הובילה לשפיכת הקפה על ידו.

33. נתתי דעתי לטענה לפיה בעת העימות לא זכר המתלונן האם היה פלג גופו העליון של הנאשם בתוך הרכב או שמא הוציא את גופו עת שפך עליו המתלונן את הקפה הקר. אינני מוצאת כי יש בכך כדי לשנות את התרשמותי או מסקנותי מעדותו. דווקא האותנטיות של תשובות המתלונן בהקשר זה, אשר ברצף האירוע לא זכר בדיוק את מיקום גופו של הנאשם בזמן שפיכת הקפה, יש בה כדי להוסיף אמינות ואמינות לגרסתו ולתחושת הבהלה שחש.

34. לאחר כל זאת, והגם שלאחר ששמעתי והתרשמתי מהמתלונן בעצמי, מצאתי ליתן אמון בגרסתו באשר לחלק גדול מפרטי האירוע הראשון, נותר בליבי ספק סביר האם נאמרו על ידי הנאשם המילים "אני ארצח אתכם" במהלך האירוע ובפרט לאור עדותו היחידה בהקשר זה, חובת האזהרה העצמית והקשיים המתוארים לגבי חלק מעדותו. על ספק זה לפעול לטובת הנאשם. בנסיבות אלה מצאתי לזכות את הנאשם מעבירת האיומים המיוחסת לו.

האירוע השני

35. בקשר לאירוע זה, בנוסף לגרסאות המתלונן והנאשם אשר פורטו לעיל עומדת עדותו של עוז גינתי, עד ראייה אובייקטיבי, וכן ראיות בדמות התעודה הרפואית ת/2, לוח הצילומים ת/3 ות/3א והתמונה נ/2.

36. בעת עדותו בבית המשפט פירט עוז כי כשעבר בסמוך למגדל המאה ראה את הנאשם והמתלונן מתעמתים. לדבריו: **"ניגשתי אליהם, הפרדתי ביניהם. לא הבנתי מה קרה בדיוק. על מה ההתעמתות ביניהם בכלל הייתה. זהו. ואז ניגשתי אם אני זוכר - לנהג. ביקשתי ממנו לעלות לאוטובוס. הבחור הצעיר רצה להחליף איתו פרטים. פניתי לנהג האוטובוס אמרתי לו: אתה עובד ציבור, זה לא יפה מה שקורה. זהו. הם החליפו ביניהם פרטים. וזהו. הלכתי."** (עמ' 30, ש' 4-1 לפרוטוקול). לאחר שקרא את הודעתו במשטרה הוסיף ואמר: **"אמרתי שהנהג תקף את הבחור הצעיר והיכה אותו. לשאלת בית המשפט באגרופים. והבחור היה עם דם על הפנים. ואחר כך לקחתי את הנהג העליתי אותו לאוטובוס ואמרתי לו שזה לא מתאים ואמרתי להם להחליף ביניהם פרטים. אני גם לא יודע מה קרה לפני כן ולמה כל זה קרה ביניהם."** (עמ' 30, ש' 23-26).

לפרוטוקול). עוד השיב שהנאשם היה עצבני. ב"כ המאשימה רענן את זכרוננו של העד מספר פעמים ולאחר שזה לא מסר חלקים מהותיים מתוך הודעתו במשטרה, הודעתו הוגשה וסומנה כאמור ת/9.

37. בעת חקירתו הנגדית השיב שמיד כשיצא מבנין המאה הוא ראה את הנאשם יורד מהאוטובוס והולך לכיוון המתלון. ב"כ הנאשם הפנה את העד לדבריו בהודעתו במשטרה ושאל למה התכוון כשאמר "הלכו מכות", העד השיב: **"מה שאני זוכר זה שהנהג תקף את הבחור הצעיר. היכה אותו. הבחור הצעיר התגונן. הוא היה עם דם על הפנים."** (עמ' 35, ש' 1-2 לפרוטוקול). ב"כ הנאשם הפנה את העד לכך שטעה כשחשב שהטלפון שנפל היה שייך למתלון וכך גם טועה לחשוב שהנאשם הוא זה שהיכה את המתלון, אך העד עמד על דבריו **"אתה אומר את זה. אבל כשאתה רואה בחור צעיר שותת דם כולו, אתה בא ומפריד ביניהם. אבל לא עמדתי על הדקויות. אתה עומד בדקויות."** (עמ' 36, ש' 3-4 לפרוטוקול). עוד הוסיף **"...ומה שאני ראיתי זה שהבחור הצעיר שותת דם ואני מפריד ביניהם. ראיתי שהנהג מכה את הבחור הצעיר."** (עמ' 36, ש' 11 לפרוטוקול). העד סיפר שהוא הפריד בין המתלון לנאשם ועלה עם הנאשם לאוטובוס.

38. מת/8 הודעתו של עוז במשטרה עולה כי ראה את הנאשם יורד מהאוטובוס וניגש למתלון וצועק עליו, שהנאשם היה מאוד עצבני ותקף את המתלון. לטעמו הדבר אירע כתוצאה מכך שהנאשם פגע ברכבו של המתלון וסירב למסור לו פרטים. עוד סיפר שהוא ניגש אליהם והפריד ביניהם. לדבריו **"הבחנתי כי הנהג של הרכב הפרטי מדמם מאזור הפה"** ולאחר מכן אמר לנהג שימסור את פרטיו למתלון וכך היה. העד סיפר שהנאשם תקף את המתלון באגרופים וכן השיב שלא ראה את המתלון תוקף את הנאשם בחזרה.

39. בנוסף למפורט לעיל, הוגשה תעודה הרפואית התומכת בגרסת המתלון ת/2 - תעודה מחדר מיון מיום 7.9.15 - בתעודה נכתב **"כאבים בלסת בצד שמאל חתך בשפה תחתונה ושבר בשיניים"**. עוד נכתב כי המתלון קיבל מכות בפנים, הגיע עם נפיחות, הופנה לרופא פה ולסת ולרופא עיניים. כן הוגש ת/1 - המסמכים הרפואיים של המתלון - סיכום ייעוץ מרפאת עיניים מיום 7.9.15 ממנה עולה כי המתלון פנה למיון לאחר תקיפה בפנים בצד שמאל. בסיכום התעודה הרפואית נכתב **"ללא פתולוגיה עינית"**. כמו כן, על פי ת/3, ת/3א לוח צילומים, מיום 14.6.16 למתלון חתך בשפתו התחתונה מצד שמאל ואף נחזה כי המדובר בחתך אשר נתפר.

40. מניתוח הראיות, בדמות עדויות העדים והראיות הנוספות, ובכללן התמונה נ/2, והשוואתן עולה, כי הנאשם הוא זה אשר חסם את רכבו של המתלון מצדו באמצעות האוטובוס, כשלפני רכב המתלון עמד רכב פיקוח ובכך חסם את נסיעתו. עוד עולה מעדות המתלון ועדותו של עוז כי הנאשם היה הראשון אשר יצא לכיוון המתלון ורק לאחריו יצא המתלון מרכבו. הנאשם ביקש לצלם את המתלון. מהימנה עלי גרסתו של המתלון לפיה הצמיד הנאשם את הטלפון הנייד לפניו והמתלון הסיט את הטלפון הנייד אשר נפל. גרסתו של המתלון אודות כך שהותקף באגרופים בפניו על ידי הנאשם נתמכת בעדותו של עוז, אותה מצאתי מהימנה ואובייקטיבית, כשלא הוכחה כל הכרות מוקדמת בינו לבין המתלון. עוז בהודעתו (ת/9) התייחס לכך שהמתלון **"דימם מאזור הפה"**, דבר המתיישב עם הפציעה המתוארת בת/2. נתתי דעתי לטענה לפיה עוז שגה בזיהוי הטלפון הנייד שנפל כשחשב שהטלפון שנפל היה של המתלון. לטעמי, הטעות אינה מהותית ואינה רלוונטית לשאלה האם הנאשם תקף את המתלון ופצע אותו. לצד כל אלה גרסתו הבלתי מסתברת של הנאשם. הנאשם טען שלא ראה כי המתלון דימם (יש לזכור כי המדובר בדימום בשפה - אשר הצריך תפרים) ובעת העימות אף לא פירט ולו הדיפה קלה של המתלון על ידו (ת/7 ש' 24-27). רק כאשר הטיח בו המתלון

כי הותקף על ידו באכזריות טען כי הדף את המתלונן. גם בהודעתו הראשונה ת/10, עת התלונן על המתלונן במשטרה, לא ציין הנאשם כל הדיפה של המתלונן. בהודעתו ת/11, כאשר עומת עם הטענה לפיה תקף את המתלונן טען כי הדף אותו.

41. נתתי דעתי לטענה לפיה המתלונן הוא זה אשר דחף ראשון את ידו של הנאשם אשר הגיע לצלמו, לכך שעל צווארו של הנאשם נחזו שריטות ואף לטענה מהוססת מסוג הגנה עצמית אשר יתכן ונטענה על ידי ההגנה. אבהיר, באשר לטענה לפיה המתלונן הוא הראשון אשר דחף את ידו של הנאשם, אין בכך כדי להשפיע או לשנות את העובדה שתקיפת המתלונן על ידי הנאשם ופציעתו הוכחה במקרה זה מעל לכל ספק סביר. כן השתכנעתי כי דחיפת ידו של הנאשם על ידי המתלונן נבעה מכך שהנאשם דחף את הטלפון הנייד לפרצופו של המתלונן. טענתו של הנאשם לפיה כל שעשה הוא להדוף את המתלונן נדחית, וכך גם טענתו המהוססת להגנה עצמית. לבד מהעובדה שהמדובר בטענה כבושה אשר נטענה רק לאחר אשר הוטח בנאשם כי תקף את המתלונן, הרי שעדויותיהם של המתלונן ועוז היו חד משמעיות, והן תומכות זו בזו ומלמדות על תקיפת המתלונן באגרופים על ידי הנאשם ופציעתו של המתלונן. גם סוג הפציעה עצמה (חתך בשפה ושרב בשן, המגובים בתעודה רפואית), באזור הפנים, מלמדת כי אין המדובר בהדיפה של גופו של המתלונן כגרסת הנאשם (ת/11 ש' 82-83).

42. כידוע, המסגרת הנורמטיבית לטענת הגנה עצמית קבועה בסעיפים 34 ו-34טז לחוק העונשין. על פי לשון סעיף 34טז: **"הוראות סעיפים 34, 34 יא ו-34 יב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה"**. ר' בהקשר זה ע"פ 4191/05 אלטגאוז נ' מדינת ישראל (25.10.2006) שם צוינו שישה מבחנים מצטברים לתחולת ההגנה, אשר פורשו בפסיקה ובספרות. על הטוען להגנה עצמית להוכיח תקיפה שלא כדין, קיומה של סכנה המעמידה אותו בסכנת פגיעה מוחשית "של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו, או ברכושו, שלו או של זולתו", את מיידיות הסכנה, את העובדה שלא נכנס למצב בשל התנהגות פסולה, "תוך שהוא צופה מראש את התפתחות הדברים", את תנאי הנחיצות, קרי, שלא ניתן היה להדוף את התקיפה בדרך פחות פוגענית כלפי התוקף ותנאי הפרופורציה לפיו נדרש יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לבין הנזק הצפוי מן התקיפה. בראי המפורט לעיל, משבוסס כאמור כי הנאשם תקף את המתלונן באגרופים, הטענה להגנה עצמית (ככל שנטענה) נדחית.

43. באשר לשריטות שנגרמו לנאשם באזור העורף (הנחזות בנ/3 ועל פי נ/5) וחבלות נוספות נטענות, אינני מוצאת לקבוע כי המתלונן תקף את הנאשם כטענתו. על פי הראיות לא ברור כיצד נגרמו השריטות אך בהחלט יתכן שנגרמו במסגרת אותה תקיפה בה תקף את המתלונן ובניסיון להפריד בין השניים (ר' עדות עוז עמ' 30 ש' 1 לפרוטוקול ות/9). יש לציין בהקשר זה את עדותו החד משמעית של עוז לפיה המתלונן לא תקף את הנאשם בכל דרך או אופן (בניגוד לגרסת הנאשם בעת עדותו עמ' 55 ש' 3-4 לפרוטוקול לפיה הותקף על ידי המתלונן באגרופים, כשבעת עדותו לא ידע להסביר כיצד בדיוק לטענתו הותקף - ת/11 ש' 91) לצד עדות המתלונן.

44. סעיף 34כד לחוק העונשין מגדיר מהו פצע: **"חתך או דקירה המבטרים או בוקעים כל קרום חיצוני של הגוף, ולעניין זה קרום חיצוני הוא כל קרום שאפשר לנגוע בו בלי לבתר או לבקוע כל קרום"**. בת/2 נכתב כי המתלונן הגיע לחדר המיון כשלו בין היתר, חתך בשפה התחתונה. פציעתו זו של המתלונן עונה על ההגדרה של "פצע" בחוק העונשין. לפיכך מצאתי כי הנאשם פצע את המתלונן ואני מרשיעה אותו בעבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

סוף דבר

45. אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין. אני מזכה את הנאשם מעבירה של חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין וכן מזכה את הנאשם מחמת הספק מעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, במעמד הצדדים